

به مناسبت دومین سالروز مرگ ژینا مهسا امینی و □□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□

اعلامیه مشترک دو نهاد جمهوریخواه دموکرات و لائیک ایران

دو سال پیش، در ۲۵ شهریور ۱۴۰۱ (۱۶ سپتامبر ۲۰۲۲)، ژینا مهسا امینی، دختری ۱۸ ساله، همراه با برادرش برای دیدار فامیل، از سقز به تهران سفر می‌کند. او توسط پلیس ارشاد اسلامی در بزرگراه حقانی به دلیل "بدحجابی" بازداشت می‌شود. زیر فشار روانی یا ضربات ماموران امنیتی، در حالت کُما به بیمارستان کسری، نزدیک‌ترین مرکز درمانی به بازداشتگاه، منتقل می‌شود و چندی بعد جان خود را از دست می‌دهد. از همان نخستین ساعات پخش خبر مرگ ژینا مهسا امینی، موجی از اعتراضات خیابانی و مردمی سراسر کشور را فرا می‌گیرد. جنبش بزرگ، تاریخی و بی‌سابقه □□□□□□ □□□□□□ از این لحظه آغاز می‌شود و طی چندین ماه ایران و جهان را تکان می‌دهد.

خیزش انقلابی ۱۴۰۱، با این که ادامه □ جنبشهای بزرگ اجتماعی و

اعتراضی پیشین در طول حیات جمهوری اسلامی ایران بود، اما برخوردار از سرشتی دیگر بود. دو ویژگی ممتاز، آن را از جنبش های پیشین در ایران متمایز می کرد. یکی، ماهیت غیردینی و ضد دین سالاری آن و در نتیجه خصلت کاملاً ضد رژیم آن بود. دیگری نقش برجسته زنان و جوانان آزادی خواه و رهایی خواه در این قیام مردمی بود. در ۱۳۵۷، خواست اصلی معترضان رهایی از سلطه و تبعیض، خلاصی از زن ستیزی حکومت اسلامی، از جمله حجاب اجباری، و به طور کلی نابودی نظام مبتنی بر قوانین دینی و شرعی بود. در این حرکت نوین بی سابقه، مطالبات اقتصادی، صنفی و مدنی، در پرتو یک خواست عمده و بنیادین قرار گرفتند: پایان بخشیدن به عمر طولانی دیکتاتوری، دین سالاری و دست یافتن به یک زندگی آزاد و دموکراتیک در برابری. خواستی که در شعار «آزادی، مساوات، عدالت» چون پرچم نمادین جنبش تجلی یافت.

جنبش زن زندگی آزادی از پیش سازماندهی و برنامه ریزی نشده بود. در روند مستقل و متکی به خود دارای تشکیلات و رهبری توسط گروهی یا سازمانی خاص نبود. این جنبش، با این که در فرایند حرکت و گسترش خود، به گونه ای خودجوش، خودمحور و خودمختار عمل می کرد، اما توانست شکلها و شیوه هایی از هماهنگی جنینی، افقی و محلی میان خود به وجود آورد. این همه، به رغم سرکوبی بی سابقه که در جریان آن بیش از ۵۰۰ معترض خیابانی کشته شدند، بیش از ۱۴ هزار تن دستگیر گردیدند، هزاران معترض به زندان افتادند، چند صد نفر اعدام شدند و ده ها تن محکوم به اعدام شدند.

از جمله درسهای مهم این جنبش برای ما این است که کنشگران آزادی خواه ایران موظفانند، همراه با شعارها و خواستهای سیاسی و اجتماعی نفیگرا و سلبی، شعارها و خواستهای سیاسی - اجتماعی ایجابی و اثباتی خود را برای خروج از اوضاع کنونی مطرح کنند. مبارزه در چهارچوب شعارهایی چون «نه به دیکتاتوری»، «نه به جمهوری اسلامی»، اگر همراه و همزاد با طرح های جایگزین، آشکار و ایجابی در راستای جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین نباشد، یعنی در تقابل با جمهوری اسلامی و دیگر آلترناتیوهای ارتجاعی و اقتدارگرا قرار نگیرد، تغییری اساسی در اوضاع نابسامان ایران به وجود نخواهد آورد. از این رو، درسگیری از آزمون بزرگ «آزادی، مساوات، عدالت»، از قوتها، ضعفها و کمبودهای آن، برای مبارزات جاری و آینده، دارای اهمیت به سزایی است.

ما امروز شاهد آنیم که اوضاع سیاسی، اقتصادی و اجتماعی ایران،

در طی دو سالی که از خیزش ۱۴۰۱ می‌گذرد، باز هم بد و بدتر شده است. سیاست‌های داخلیِ تخریب‌کننده و ضدبشریِ حاکمان و جناح‌های ارتجاعی آن به شدت همچنان ادامه دارند. نظامی‌گری، اقتدارگرایی اسلامی و سیادت طلبی جمهوری اسلامی در خاورمیانه (از یمن جنوبی تا سوریه و لبنان) و ماجراجویی‌اش در هسته‌ای کردن ایران، به همان سان تشدید شده‌اند. مضحکه‌های ضد دموکراتیکِ انتخاباتیِ رژیم، یکی پس از دیگری، با همکاری شرم‌آور اصلاح‌طلبان دیروز، ادامه دارند اما بیش از پیش با مخالفت و تحریم اکثریت عظیم مردم ایران روبرو می‌شوند. سرکوب‌ها، دستگیری‌ها، اعدام‌ها، تبعیض‌ها و نابرابری‌ها در همه‌ی سطوح تشدید و گسترش یافته‌اند. براساس گزارش سازمان‌های حقوق بشری، در سال گذشته ۸۲۹ نفر در ایران اعدام شده‌اند که بالاترین رقم در جهان به نسبت جمعیت کشور است. ارقام دهشتناک سرکوب، اذیت و آزار زنان، جوانان، اقلیت‌های مختلف قومی/ملی، بهائیان... همچنان با شدت بیشتر ادامه دارند. در یک کلام، هیچ تحول یا رفرمی در جهت بهبود وضع اقتصادی و اجتماعی مردم ایران و گذار به سوی آزادی، دموکراسی در کشور ما، در چهارچوب حفظ نظام دیکتاتوری اسلامی کنونیِ آن، امکان‌پذیر نیست.

ما به مناسبت دومین سالروز مرگ دلخراش ژینا مهسا امینی و برآمدنِ بزرگ‌ترین، رادیکال‌ترین و طولانی‌ترین جنبش ضد رژیم در طول حیات جمهوری اسلامی ایران تا کنون، کنشگران اجتماعی و سیاسی داخل و خارج کشور را به پیگیری راه **دولت‌خواهی، آزادی، دموکراسی و عدالت** برای سرنوشتی نظام اسلامی و ضدبشری حاکم بر کشورمان فرا می‌خوانیم. ما از همه‌ی باورمندان به جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین (لایسیته/سکولاریسم) در ایران، دعوت می‌کنیم که این سالروز را در هر جا که هستند، در داخل یا خارج از کشور، تبدیل به روز جهانی همبستگی با مبارزات مردم و جنبش‌های اجتماعی در ایران علیه نظام جمهوری اسلامی کنند. ما، به نوبه‌ی خود، در همه‌ی فعالیت‌ها و کارزارهایی که بدین مناسبت و در راستای جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین در ایران انجام گیرند، مشارکت و همکاری خواهیم کرد.

جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران

حزب جمهوری‌خواه سوسیال دموکرات و لائیک ایران (عضو)

جبهه ملی ایران)

11 سپتامبر ۲۰۲۴ - 21 شهریور ۱۴۰۳

Parti
Républicain
Social-
Démocrate
et Laïc d'Iran
(PRSDLI)

حزب
جمهوریخواه
سوسیال دموکرات
ولایتک ایران

